

نذورات زائران رضوی پشتوانه توسعه عدالت آموزشی در کشور

مدیرکل نذورات آستان قدس رضوی با اشاره به نقش مشارکت‌های مردمی در توسعه عدالت آموزشی کشور، گفت: اجرای نیت واقفان و ناذران در سال‌های گذشته و امسال، به ساخت و تجهیز مدارس، توسعه مراکز علمی و حمایت از دانش‌آموزان احسان‌پذیر در نقاط مختلف کشور انجامیده است.

به گزارش آستان‌نیوز، علیرضا اسماعیل‌زاده در گفت‌وگو با خبرنگار ما با اشاره به نقش حمایت و مشارکت‌های مردمی در حوزه آموزش اظهار کرد: یکی از مهم‌ترین عرصه‌های هزینه‌کرد نذورات، پشتیبانی از تحصیل دانش‌آموزان، دانشجویان و طلاب بوده که در سال‌های گذشته و امسال، زمینه‌ساز اجرای طرح‌های گسترده آموزشی، عمرانی و حمایتی در سراسر کشور شده است.

وی با بیان اینکه هر ساله زائران و مجاوران بارگاه مطهر رضوی، بخشی از نذورات خود را با نیت حمایت از آموزش و علم آموزی اهدا می‌کنند، افزود: اداره‌کل نذورات آستان قدس رضوی نیز این نیت را در قالب پروژه‌های مختلف به اجرا درآورده تا زمینه دسترسی بهتر دانش‌آموزان مناطق محروم و کم‌برخوردار به امکانات آموزشی فراهم شود.

توسعه فضاهای آموزشی در نقاط مختلف کشور

اسماعیل‌زاده با اشاره به بخشی از اقدام‌های انجام‌شده در حوزه زیرساخت‌های آموزشی، گفت: احداث مجتمع‌های آموزشی، ساخت مدارس در مشهد، کرمانشاه، بیرجند، سرخس، فریمان، اسفراین، سرباز و دیگر مناطق کشور، مشارکت در ساخت، بهسازی و تجهیز مدارس در ۱۵ استان، ایجاد کتابخانه‌های آموزشی، مشارکت در ساخت مدرسه قرآنی و نوسازی مدارس مناطق آسیب‌دیده از جمله خدماتی است که با اجرای نیت ناذران محقق شده است.

وی ادامه داد: همچنین بیش از ۱۲هزار دست لباس گرم و بیش از ۱۰۰هزار بسته آموزشی، نوشت‌افزار و کوله‌پشتی میان دانش‌آموزان احسان‌پذیر سراسر کشور توزیع شده که مجموع تمامی مشارکت‌ها در این حوزه به ۸ هزار میلیارد ریال رسیده است.

توجه به نشاط و سلامت دانش‌آموزان

مدیرکل نذورات آستان قدس رضوی با تأکید بر اینکه حمایت از تحصیل تنها به ساخت مدرسه محدود نمی‌شود، اظهار کرد: تجهیز سالن‌های ورزشی مدارس، احداث زمین چمن مصنوعی، اهدای بیش از ۳هزار قلم تجهیزات ورزشی به مدارس مناطق محروم، تجهیز مدارس شهرستان سرخس و توزیع تجهیزات ورزشی در چند استان کشور، بخشی از اقدام‌های انجام‌شده برای ارتقای نشاط و سلامت دانش‌آموزان بوده که با مشارکت ۳۴۰ میلیارد ریالی ناذران اجرا شده است.

وی افزود: در حوزه سلامت نیز پایش سلامت بیش از ۳۰۰ هزار دانش‌پایش سلامت ۲۱ هزار دانش‌آموز مدارس استثنایی، ارائه خدمات درمانی و معیشتی به دانش‌آموزان مدارس حاشیه شهر، اهدای بیش از ۵۰۰ سمعک به دانش‌آموزان کم‌شنوا و ارائه خدمات چشم‌پزشکی به ۱۰هزار دانش‌آموز همراه با اهدای بیش از هزار و ۵۰۰ عینک از دیگر اقدامات انجام‌شده در این بخش است.

استمرار اجرای نیت خیرخواهانه

اسماعیل‌زاده با اشاره به مرمت و توسعه مراکز آموزشی نیز گفت: توزیع وسایل گرمایشی در مدارس، مرمت و بهسازی مدارس، مشارکت در تجهیز دانشگاه علوم اسلامی رضوی، تکمیل فضای علمی مدارس علمیه و احداث خوابگاه پردیس خواران دانشگاه علوم پزشکی مشهد از دیگر پروژه‌هایی است که در قالب اجرای نیت خیرخواهانه ناذران با ۲۶۰ میلیارد ریال مشارکت مردمی به انجام رسیده است.

قدردانی امام جمعه میناب از اقدام‌های حمایتی آستان قدس رضوی در این شهر

امام‌جمعه‌میناب با قدردانی از اقدام‌های آستان قدس رضوی در تکریم مقام شهدای مدرسه شجره طیبه میناب، اظهار کرد: «این مجموعه در زمینه تکریم مقام شامخ‌شهدا، به‌ویژه شهدای این جاذنه، خدمات ارزشمندی را به سرانجام رسانده است».

به گزارش آستان‌نیوز، حجت‌الاسلام والمسلمین عباس ذاکری، امام جمعه میناب، ظهر جمعه ۲۴ مهر، در خطبه‌های نماز جمعه با اشاره به آغاز دوباره فعالیت مدرسه و اجرای برنامه‌های متنوع فرهنگی و اجتماعی از سوی آستان قدس رضوی افزود: «آماده‌سازی برای ساخت بنای یادبود و گلزار شهدای شجره طیبه میناب نیز در راستای پاسداشت نام و یاد این دانش‌آموزان شهید، توسط آستان قدس رضوی در دستور کار قرار گرفته که شایسته قدردانی است».
شایان ذکر است، در پی جنایت آمریکایی صهیونی در میناب و به شهادت‌رساندن ۱۶۸ دانش‌آموز و معلم، آستان قدس رضوی در راستای مسئولیت اجتماعی خود، مجموعه‌ای از اقدامات حمایتی و عمرانی را در شهرستان میناب به اجرا درآورده که شامل آغاز عملیات ساخت هشت مدرسه با نام «شجره طیبه رضوی» به یادبود شهدای دانش‌آموز میناب در این شهرستان و هفت استان محروم کشور، میزبانی کامل از تمامی خانواده‌های شهدا، مصدومان و بازماندگان حادثه مدرسه در مشهد مقدس، اجرای طرح ملی فراخوان برای انتخاب طرح معماری و ایجاد گلزار شهدای دانش‌آموز میناب، اهدای ۲هزار بسته معیشتی به ارزش بیش از ۱۶۰ میلیارد ریال به احسان‌پذیران میناب در عید سعید غدیر، اجرای طرح «نذر شفا» برای شناسایی کودکان و دانش‌آموزان نیازمند عینک و سمک، حمایت از خانواده‌های مجروح و مصدوم نیازمند این حادثه، راه‌اندازی کلینیک مشاوره ویژه خانواده‌های آسیب‌دیده یا ارائه خدمات تخصصی روزانه به ۲۰مراجعه‌کننده و برپایی هشت موکب خدمت‌رسانی و اجرای جُنگ‌ها و ویژه‌برنامه‌های بانشاط فرهنگی برای عموم مردم میناب می‌شود.

در گفت‌وگو با سعید مهرپویا، مدیر مسابقه بین‌المللی طراحی منظر و فضای یادمانی گلزار شهدای مدرسه میناب مطرح شد

وقتی معماران جهان برای تسکین یک داغ همصدا می‌شوند

خاطر‌نشان کرد: مخاطب اصلی و قلبی این فضای یادمانی، پیش از هر کس، خانواده‌های عزیز شهدا هستند؛ کالبد این گلزار باید پیامی صریح و ماندگار به آن‌ها برساند که «ما این داغ بزرگ را ندیده نگرفته‌ایم، نتهایتان نگذاشته‌ایم و این فاجعه هرگز از یاد نخواهد رفت».

ظرف معماری در خدمت منظرف زندگی

مدیرمسابقه بین‌المللی طراحی منظر و فضای یادمانی گلزار شهدای مدرسه میناب در ادامه افزود: تقلیل معماری به مؤلفه‌های صرف زیبایی‌شناختی یا کارکردهای ظاهری، اصالت آن را خدشه‌دار می‌کند. معماری در جوهره خود «تصرف و آگاهانه در محیط» برای برآوردن نیازهای روحی، عاطفی و جسمانی انسان است؛ از این‌رو در این واقعه، «زندگی» منظرف و «محیط» ظرفی است که باید ال‌تیام‌بخش این رنج جانکاه باشد. جهت‌گیری راهبردی این پروژه بر مبنای «معماری تسلی‌بخش» استوار شده تا محیط به جای بازتولید اندوه، بستری برای تسکین بازماندگان فراهم کند.

۳ گام ماندگار برای آنکه «میناب» به فراموشی سپرده نشود

مدیر این مسابقه در تشریح چرایی شکل‌گیری این پویش خاطر‌نشان کرد: برای آنکه این واقعه تلخ در غبار زمان گم نشود،

گزارش

۴ ماه در انفرادی بغداد؛ روایت زنی که قرآن را همدم روزهای اسارت کرد

آخرین نماز را کنار هم خواندیم

نمازی دوفترة پیش از شهادت

اما در خاطرات میرشکار، اسارت تنها با دیوارهای زندان و اردوگاه تعریف نمی‌شود. بخشی از آن به همسرش، حبیب شریفی‌راد، بازمی‌گردد؛ مردی که تنها سه ماه از ازدواج‌شان گذشته بود. پس از مجروح شدن هر دو، آن‌دو را با آمبولانس منتقل کرده بودند. در مسیر، نماز مغرب و عشا را کنار هم خواندند و پس از آن، نماز صبح را نیز با هم به‌جا آوردند. میان جابه‌جایی و جراحات، فرصتی یافتند تا قرآن بخوانند و توسل کنند.

پس از نماز صبح، میرشکار گمان می‌کرد همسرش از خستگی به خواب رفته است. چند اسیر ایرانی را به آمبولانس منتقل کردند. آن‌ها حبیب را شناختند و پس از بررسی وضعیتش، خبر شهادتش را به میرشکار دادند. پزشک عراقی نیز در بیمارستان این خبر را تأیید کرد. روایت این لحظه، در میان گفته‌های او، نقطه‌ای است که خاطره جنگ را از آمار و شرح عملیات جدا می‌کند و به تجربه شخصی‌زی پیوند می‌زند که هم‌زمان با جراحات و اسارت، با فقدان همسرش روبه‌رو شد.

میرشکار از بی‌خبری نیز می‌گوید: از اینکه در دوران اسارت

بادرفته آن فرشتگان تمرکز داشت. اما در بررسی‌های میدانی و دیدارهای مکرر با خانواده‌های داغدار، دریافتیم که این نام، سوگ را تنها از یک زاویه (فقدان و جنایت) روایت می‌کند و ممکن است در ناخودآگاه مخاطب، تروما را بازتولید کند. وی افزود: در نتیجه، به سمت مفاهیم «تسلی‌بخشی» و «صلح و زندگی» تغییر جهت دادیم؛ چرا که معتقدیم این واقعه تلخ، بیش از آنکه نیازمند مرثیه‌سرایی باشد، به پیامی از جنس «حیات» نیاز دارد. انتخاب عنوان «میناب علیه فراموشی» نیز فراتر از یک نام، موضع‌گیری روشن در برابر گذر زمان و سکوت است؛ هشداری برای اینکه وجدان عمومی بیدار بماند و نشانه‌ای عینی از این واقعیت باشد که صدای مظلومیت این فرشتگان و جنایت دشمن نباید در هیاهوی روزگار خاموش شود.

کالبدی میان روایت درد و تسلاي بازماندگان

مهرپویا با تبیین زبان معماری مورد انتظار در این رویداد تأکید کرد: چالش بزرگ طراحان در این پروژه، برقراری تعادلی ظریف میان بازنمایی سوگ و القای امید است. طراحی باید به گونه‌ای صورت گیرد که از یک سو مظلومیت جانسوز کودکان و سنگینی درد را به تصویر بکشد و از سوی دیگر، هرگز به ورطه بازتولید تروما و ناامیدی سقوط نکند، بلکه فضایی برای سکون، خلوت، تأمل و تسلاي خاطر خانواده‌های داغدار بیافریند. وی

وحدا نه آخوند شریف | با نزدیک شدن به روزهای پایانی مهلت نام‌نویسی مسابقه بین‌المللی «میناب: معماری: فراتر از تسلی، برای صلح و زندگی»، مشارکت طراحانی از ۴۷ کشور جهان تا این لحظه، ظرفیتی بین‌المللی برای ثبت مظلومیت فرشتگان میناب در کالبد طراحی تسلی‌بخش ایجاد کرده است. به گزارش روزنامه قدس، گلزار شهدای میناب جایی است که باید آن را «نورستان» خواند. پیوند عمیق و همیشگی خانواده‌ها با این فضا به‌گونه‌ای است که پدران و مادران داغ‌دیده، فارغ از هیاهوی روزمره، گلزار را مأمن خلوت خود یافته‌اند و گاهی تمام ساعات شبانه‌روز را در مجاورت مزار فرزندانشان سپری می‌کنند. این حضور مداوم، گویای دردی است که به «تروما» تبدیل شده؛ رنجی که نباید در قالب‌های کلیشه‌ای و تکراری به آن نگر بست، بلکه نیازمند بازتعریف کالبدی است که بتواند بار این فقدان را به‌سوی آرامش و التیام هدایت کند.

از «رؤیای ناتمام» تا «میناب علیه فراموشی»

سعیدمهرپویا، مدیرمسابقه بین‌المللی طراحی منظر و فضای یادمانی گلزار شهدای مدرسه میناب، در گفت‌وگو با خبرنگار روزنامه قدس، با تشریح مسیر تکامل انتخاب مضمون این رویداد اظهار کرد: در ابتدا پیشنهادهایی مانند «رؤیای ناتمام» برای مسابقه مطرح بود؛ نامی که بر فقدان کودکی و آرزوهای بر

گزارش

۴ ماه در انفرادی بغداد؛ روایت زنی که قرآن را همدم روزهای اسارت کرد

حمیده خلیل‌زاده | در اتاقی میان دانشجویان دانشگاه بین‌المللی امام رضا(ع)، زنی نشسته بود که بخشی از سال‌های جوانی‌اش را در بیمارستان‌ها، زندان بغداد و اردوگاه‌موصل گذرانده بود. خانم میرشکار، همسر شهید حبیب شریفی‌راد و از بانوان آزاده دوران دفاع مقدس، آن روز نه از دوردست‌های تاریخ، که از روزهایی گفت که هنوز در حافظه‌اش زنده‌اند: روزهای جراحات، اسارت و بی‌خبری از خانواده.

این دیدار به همت بسیج دانشجویی دانشگاه بین‌المللی امام رضا(ع) و کانون دفاع مقدس برگزار شده است، اما آنچه جمع را کنار هم آورده، فقط برنامه‌ای در تقویم دانشگاه نیست؛ فرصتی است برای شنیدن روایت‌کسی که آن روزها را از نزدیک گذرانده و حالا خاطراتش را با نسلی در میان می‌گذارد که آن دوران را ندیده است.

لباس خونی و ترکش خورده، محافظم شد

میرشکار از روزهای نخست اسارت می‌گوید: از محرومیت و ترکش‌هایی که به بدنش اصابت کرده بود و از انتقالش به بیمارستانی در عراق. به گفته او، پزشک عراقی به کارکنان بیمارستان گفته بود لباس‌های پاره، خون‌آلود و خاکی‌اش را از تنش بیرون بیاورند. همین اتفاق در آن موقعیت دشوار، به حفظ حجابش کمک کرد؛ جزئیاتی کوچک در ظاهر، اما ماندگار در خاطره‌ای که از روزهای نخست اسارت به یاد دارد.

چند روزی در بیمارستان ماند و سپس او را به زندان انفرادی بغداد منتقل کردند. نزدیک به چهار ماه را در انفرادی گذراند؛ روزهایی که نه از خانواده‌خبری داشت‌ونه می‌دانست در ایران چه می‌گذرد. کمی بعد، او را به اردوگاه اسرای ایرانی در موصل بردند. حدود هزار و ۵۰۰ اسیر ایرانی در آن اردوگاه نگهداری می‌شدند و صلیب سرخ نیز نام‌او را به‌عنوان اسیر جنگی ثبت کرد.

قرآن و تربت کربلا همراه روزهای اسارت

زندگی در اردوگاه با محدودیت‌های بسیاری همراه بود. قلم و کاغذ در اختیار اسیران نبود و صحبت کردن آزادانه میانشان ممنوع بود. غذا کم بود و بسیاری از امکانات

سه اقدام محوری و مکمل در حال انجام است که دو اقدام آن به دستور تولیت معزز آستان قدس رضوی تعریف شده و مسابقه طراحی منظر و فضای یادمانی گلزار، یکی از اضلاع آن است. در گام نخست و بنا بر تصمیم نهادهای دولتی، ساختمان مدرسه و محل حادثه حفظ و به «موزه» تبدیل خواهد شد تا به عنوان سندی زنده از این جنایت در حافظه تاریخی کشور باقی بماند. وی با اشاره به گام دوم و دستور ساخت مدارس «شجره طیبه» گفت: به همت آستان قدس رضوی، ساخت هشت باب مدرسه در هشت نقطه کم‌برخوردار کشور به نام‌و یاد این فرشتگان در دستور کار قرار گرفته است تا چراغ «دانایی و حیات» که در آن کلاس درس خاموش شد، در هشت نقطه دیگر ایران دوباره روشن شود.

مهرپویا افزود: ضلع سوم نیز ساماندهی و طراحی گلزار شهدای میناب و پهنه ۸هزار مترمربعی پیرامون آن است تا آرامگاه این کودکان معصوم، به فضایی آرامش‌بخش و ماندگار تبدیل شود.

دیپلماسی اندیشه و عبور از فیلترهای رسانه‌ای

مهرپویا با تأکید بر برنامه‌ریزی برگزاری رایگان مشارکت در این رقابت تخصصی عنوان کرد: اولویت اصلی ما فراهم آوردن فرصت اطلاع‌رسانی رسانه‌ای و درگیر کردن مستقیم‌نخبگان و طراحان ایرانی و خارجی با عمق فاجعه بود. با این رویکرد، تاکنون بیش از ۲۰۰هزار بازدید از دست‌کم ۱۹کشور از پایگاه اطلاع‌رسانی رویداد انجام‌شده و افزون بر ۷هزار بار نیز مجموعه مدارک مسابقه در یافت (دانلود) شده که نشان از فراگیری خبر این پویش انسانی دارد.

مشارکت طراحانی از ۴۷ کشور در آستانه داوری

مدیر این رویداد با ارائه آماری از روند فعلی مشارکت‌ها اذعان کرد: در حالی که کمتر از دو هفته تا پایان مهلت نام‌نویسی باقی‌مانده، طراحان ۴۷کشور جهان در این رویداد ثبت نام کرده‌اند که سهم شرکت‌کنندگان داخلی حدود ۷۲درصد و میزان مشارکت طراحان غیرایرانی نزدیک ۲۸درصد است. مهرپویا در پایان با تأکید بر چندوجهی بودن داوری متذکر شد: این مسابقه بر این باور است که طراحی منظر و فضای یادمانی گلزار شهدای مدرسه میناب، صرفاً مسئله معماری یا منظر نیست، بلکه ابعاد انسانی، اجتماعی، فرهنگی، هنری و روان‌شناختی نیز در آن مؤثر است. از این‌رو، هیئت داوران متشکل از هفت صاحب‌نظر تراز اول داخلی و خارجی برای ارزیابی و رتبه‌بندی تعیین شده‌اند. همچنین به دلیل اهمیت و پیچیدگی موضوع، پیش‌بینی شده پس از آنکه هیئت داوران آثار راه یافته به مرحله نهایی را برگزینند، جمعی از صاحب‌نظران حوزه‌هایی مانند هنر، سینما، ادبیات، علوم اجتماعی، روان‌شناسی و سایر رشته‌های مرتبط دعوت خواهند شد تا دیدگاه‌ها و ملاحظات تخصصی خود را درباره آثار منتخب ارائه کنند. در ادامه علاوه بر معرفی آثار برگزیده، نتایج علمی، حرفه‌ای و فرهنگی این رویداد و مستندات مسابقه به منزله بخشی از میراث این پروژه حفظ و منتشر می‌شود تا در آینده نیز در دسترس پژوهش، آموزش و گفت‌وگوهای حرفه‌ای باقی بماند. مطابق دستور تولیت معزز و برنامه‌ریزی انجام‌شده، پس از اتمام فرایند مسابقه و انتخاب طرح مورد نظر برای اجرا و تکمیل نقشه‌های فنی، هم‌زمان با سالگرد این واقعه تلخ اقدامات اجرایی نیز آغاز می‌شود.

فرصتی برای آشنایی با تجربه خانواده‌های ایثارگران

دانشجویان در این دیدار فقط شنونده خاطرات نبودند. آن‌ها درباره تجربه خانواده‌های شهدا، دشواری‌های مسیر ایثار و اهمیت انتقال روایت‌های آن دوران به نسل جوان گفت‌وگو کردند. برنامه با روضه خوانی و یادکرد از شهدا و خانواده‌هایشان همراه شد؛ لحظه‌هایی که شنیدن خاطره را به فرصتی برای مکث و گفت‌وگو بدل می‌کرد.

این نشست در چارچوب فعالیت‌های بسیج دانشجویی دانشگاه بین‌المللی امام رضا(ع) و کانون دفاع مقدس برگزار شد تا دانشجویان با روایت دست‌اول یکی از زنان آزاده و تجربه خانواده‌های ایثارگران آشنا شوند. پیش از این نیز پنجمین نشست «روایت مادرانه» در منزل خانواده شهید‌های یزدانی برگزار شده بود. در آن دیدار، مادر شهید از ویژگی‌های اخلاقی فرزندش، فعالیت‌های جهادی و حضور او در برنامه‌های فرهنگی و دانشجویی گفت و بخشی از خاطرات زندگی و نحوه شهادتش را با حاضران در میان گذاشت. آن نشست را کانون مهدویت واحد خواهران با همکاری معاونت فرهنگی و دانشجویی دانشگاه برگزار کرد.

در پایان دیدار، آنچه از روایت میرشکار در ذهن می‌ماند، مجموعه‌ای از لحظه‌ها است: لباس‌های خاک‌آلودی که از تنش بیرون نیاوردند، ماه‌های انفرادی، قرآنی که در اردوگاه به دستش رسید، نمازهایی که کنار همسرش خواند و خبری که پس از آن نماز صبح شنید. برای دانشجویانی که روبه‌رویش نشسته بودند، این خاطره‌ها راهی بود برای نزدیک شدن به گذشته؛ نه از مسیر یک شرح کلی، بلکه با شنیدن صدای زنی که روزهای اسارت، دوری و فقدان را زیسته و اکنون آن‌ها را روایت می‌کند.